

म.भा.टी.

॥८॥

प्रागायताः पूर्वपश्चिमसमुद्रस्पर्शिनः अत्रेयंशास्त्रानुभवयोरविरोधेन भूकल्पनाप्रतिभाति यथाहस्तमात्रस्य चतुरस्रस्य चतुर्विंशत्यंगुलानि परिणाहः षण्णवत्यंगुलानि परिधिः किञ्चिन्मूना निचतुस्त्रिंशदंगुलानि कर्णो भवति एवं अष्टादशसहस्राणि षट्शतानि च जंबूपूर्वसंज्ञितायाः भुवः प्रमाणमुक्तं तदेवात्र परिधित्वेन कल्पितं तच्चतुर्थं शत्वेन चत्वारि सहस्राणि षट्शतानि पंचाशच्च योजनान्येकैको भुज इति तदेव समचतुरस्रस्य विष्कंभप्रमाणं अस्य कर्णः शुल्बशास्त्रोक्तरीत्या षट्सहस्राणि पंचशतानि षट्सप्ततिश्च योजनानि तस्यास्य भूचतुरस्रस्य चतुर्भिः समुद्रैर्वेष्टितस्य कोणादिक्षु वर्तते तेन दक्षिणस्यां दिशिरामसेतौ द्वयोः समुद्रयोः संधिः एवमितरास्यपि दिक्षु समुद्रसंधयो ज्ञेयाः यस्त्वत्र ज्योतिर्विदां भूपरिधिः सप्तांगनं द्वाब्धियोजन ४९६७ समितोऽभिमतः स एवास्माकं चतुरस्रविष्कंभः खबाणरसवेदमितः ४६५० यत्तु एतयो रंतरं सप्ते दुरामाः ३१७ तदपि यजमानेनोर्ध्वबाहुना प्रपदोच्छित्तेन समपादस्थितेन वा उन्मितस्य सूत्रस्य यः पंचमोऽंशः सहस्त इति विकल्पस्य कात्यायनादिभिरुक्तत्वाद्भूस्तप्रमाणभेदकल्पनया योजनबहुत्वात्पत्ववचनेन समाधेयं तथा भूमेऽथ चतुरस्रत्वेऽपि तन्मध्यस्थमत्युच्छित्तं मेरुं प्रदक्षिणीकुर्वतः सूर्यस्य मार्गो मंडलाकारोऽस्तीति न बौद्धाभिमतं सूर्यद्वयं कल्प्यं भवति अन्यत्सर्वं युक्त्यविरुद्धं ज्योतिर्विन्मतमेवात्रानुसर्तव्यं यत्तु पुराणे पंचाशत्कोटियोजन भूगोलप्रमाणमित्युक्तं तदपि अचिंत्याः खलु ये भावानतां स्तर्केण साधयेदित्यनेनैव प्रत्युक्तं अव्यवस्थितत्वान्मतानामनिर्वचनीयवाद एव शरणीकरणीय इत्येव वरं यद्वासर्वत्र यत्प्रमाणं दृष्टं द्विंशांशेन

वैशंपायन उवाच एवराज्ञा स पृथुस्तु संजयो वाक्यमब्रवीत् ॥ संजय उवाच प्रागायता महाराज षडेते वर्षपर्वताः ॥ अवगाढा लुभयतः स मुद्रौ पूर्वपश्चिमौ ॥ ३ ॥ हिमवान् हेमकूटश्च निषधश्च नगोत्तमः ॥ नीलश्च वैदूर्यमयः श्वेतश्च शशिसन्निभः ॥ ४ ॥ सर्वधातुविचित्रश्च शृंगवान्नामपर्वतः ॥ एते वै पर्वताराजन्सिद्धचारणसेविताः ॥ ५ ॥ एषामंतरविष्कंभो योजनानि सहस्रशः ॥ तत्र पुण्याजनपदास्तानि वर्षाणि भारत ॥ ६ ॥

तद्वोध्यं तेन पंचाशत्कोटिस्थाने सार्द्धकोटिद्वयविस्तारा भूमिः लक्षस्थाने पंचसहस्रविस्तारो जंबूद्वीपः नवसहस्रस्थाने सार्द्धचतुःशतयोजनायामं भरतखंडमिति अस्मिन् पक्षे उदाहरिष्यमाणवैष्णवादिवाक्येभ्यो जंबूद्वीपश्चतुर्दलकमलाकारः तस्याश्रांतः परिधिः षट्शताधिकान्यष्टादशयोजनसहस्राणि त्रयस्त्रिंशच्छतानि मध्यव्यासः तेन फलतः पंचसहस्रव्यासता ज्ञेया एवं सति यदा प्रागायतो हिमाचलः पूर्वपश्चिमसमुद्रौ स्पृष्ट्वा स्तितदाऽयं भरतवर्षस्त्रिकोणो भवति तेन पृथिवी त्रिकोणे तिलोकप्रवादोऽनुभवश्चानुसृतो भवति अन्यथा भरतवर्षस्य धनुराकारत्वे भूमध्यरेखायाः लंकातः सेतुमार्गेण प्रस्थितायाः पुरीरक्षसां देवकन्याथकांचीसितः पर्वतः पर्यलीवत्सगुलं पुरीचोज्जयिन्याद्वयार्गगराटं कुरुक्षेत्रमेषां भुवो मध्यरेखेति स्मर्यमाणायामध्यरेखा कुरुक्षेत्रस्य रामसेतुः सन्निहितो द्वारकाचदूरे स्यात् द्वारका समीपे सेतुश्च दूरे इति प्रत्यक्षमुपलभ्यते भरतवर्षस्य त्रिकोणत्वमित्येषैव कल्पनासाधीयसीति दिक् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ एवं दक्षिणां दिशमारभ्य यावदुत्तरसमाप्ति षट्प्राक्पश्चिमायताः पर्वतास्तैश्च सप्तवर्षाणि भवंति मध्ये मध्ये वासयोग्यानि स्थानानि भवंति तेषां स्थानानां वर्षाख्यानां मंतरमाह एषामिति विष्कंभो विस्तारः सहस्रशः शब्द एषशतशः शब्दपरः कर्त्तव्यः लंका हिमाचलयोरनेकसहस्रयोजनांतराभावात् षष्ठ्यधिकशतचतुष्कयोजनसंमितस्यैवांतरस्य प्रसिद्धेः तत्रापि शतं सेतोः परतः षष्ठ्यधिकत्रिंशतं योजनानि सेतुतो हिमालय इति प्रत्यक्षसिद्धं वर्षाणि वर्षंतिकाभिः सिचंति पूरयंतीति वर्षाणि रम्यस्थानानि ॥ ६ ॥